

עת"א 44182/05/19 - עורוה עטור, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

17 יוני 2019

עת"א 44182-05-19 עטור(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

עורוה עטור, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד עביר בכר

נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר שהגיש העותר, זאת בגין סירוב המשיב לבקשתו ליציאה לחופשה.

העותר מרצה מאסר בן 4 שנים ו-9 חודשים, החל מיום 27.09.15, בגין עבירות של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות ועבירות בנשק. מסווג בקטגוריה ב/1.

לטענת העותר הוא אב ל-5 ילדים ובמאסרו הנוכחי עשה כברת דרך טיפולית. נטען כי גורמי הטיפול ממליצים ואף המליצו על שחרורו המוקדם. נטען כי טופל במחלקה הטיפולית וקיבל תעודת הצטיינות. נטען כי העותר יצא לחופשות ואף עבד מחוץ לבית הסוהר, אך בשל מידע שהתקבל ומבלי שהוסבר לו נבלם שחרורו המוקדם וסורבה בקשתו ליציאה לחופשה. נטען כי הרשות מצאה אותו מתאים לשיקום בהוסטל בשל התהליך הרציני שעבר בבית הסוהר וכל זה נקטע ביום אחד מבלי שהוסבר לעותר מדוע.

המשיב טוען כי אין מדובר בהקפאת חופשות, שאז יש לפעול בהתאם להליך של הקפאה ולערוך שימוע, אלא מדובר בבקשה שהוגשה ונדחתה. המשיב הגיש לביהמ"ש מידע מודיעיני וטען כי מדובר במידע עדכני, שלילי וחמור ועניינו בהתנהלות שלילית של העותר. כן הוגש פלט דין משמעתי מיום 06.06.19 המעיד על התבטאות גסה ובלתי הולמת של העותר, בגינה נדון ל-4 ימי בידוד ואזהרה חמורה. נטען כי חופשה לאסיר אינה זכות מוקנית אלא פריבילגיה שנתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך ויש קריטריונים שעל העותר לעמוד בהם כדי לקבל את הפריבילגיה, בין היתר, העדר חמ"ן שלילי ותפקוד חיובי של העותר. נטען כי העותר אינו עומד בקריטריונים לקבלת הפריבילגיה ולכן ההחלטה הינה

סבירה, מידתית ובהתאם להוראות הדין ואין בה פגם המצדיק התערבות. נטען כי כאשר מדובר ביציאה של אסיר את שערי הכלא לחברה המשיב צריך לדעת שהוא יכול לתת אמון באסיר ולהוציאו כשתישקף כמה שפחות מסוכנות מצדו כלפי הציבור. נטען כי ככל שהעותר מעוניין בשחרור מוקדם וביציאה לחופשות הוא צריך להתנהג בצורה חיובית. עוד נטען כי כרגע אין בקשה חדשה שתלויה ועומדת לחופשה וככל שיחפוץ יוכל להגיש בקשה חדשה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים, הכוללים גם חומר סודי, שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי נכון לעת הזו אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סירוב להוציא את העותר לחופשה, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות. עם זאת ראוי שהוצאתו לחופשה תיבחן שוב בתוך זמן קצר שלא לעלה על 30 ימים מהיום. אבהיר להלן.

פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים (פקודה 04.40.00) קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 **אבו עינם נ' שב"ס** (30.05.2014)]. בהתאם לפקודה 04.40.00, בעת שקילת בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנשקפת לציבור או האסיר במהלך החופשה. על כן, יש לקבל את עמדת הגורמים הרלוונטיים בטרם מתן החלטה.

בעניינו של העותר קיים מידע מודיעיני שלילי שעניינו בהתנהגות שלילית מצד העותר. המידע מצביע על מסוכנות כלשהי שנשקפת מהעותר ולכן ההתנגדות. עם זאת, יש לציין כי בדו"ח ידיעה 3088113, הידיעה שמתייחסת לכאורה לאירוע החמור ביותר, קיים מידע שלכאורה שולל את מסוכנותו או לכל הפחות מפחית מהמסוכנות הנטענת.

בנסיבות אלה, לאחר שעיינתי במידע שהוגש לעיוני, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סירוב לבקשת העותר להוצאתו לחופשה, החלטה שככל הנראה בעת מתן ההחלטה הייתה סבירה ומושתתת על שיקולים רלוונטיים. עם זאת, מאחר שכאמור מדובר במידע שחלקו אינו חמור כפי שנראה על פניו ולאור התעודות שהוצגו על ידי העותר לגבי התנהגות חיובית בעת ריצוי מאסרו (תעודות הוקרה על תפקידו כתומך, תעודה על סיום קורס השכלה, תעודת הערכה על תפקידו כעובד מטבח, ותעודות על השתתפות בתכנית טיפול וקורס אומנות הבישול) וכן מאחר שהעותר כבר רשאי להגיש בקשה חדשה לחופשה, שכן חלפו חודשיים מעת מתן ההחלטה הקודמת, העותר רשאי להגיש בקשה חדשה, אשר תיבחן על ידי הגורמים המוסמכים בשב"ס ולעניין זה כמובן שאינני מביע עמדה לגופו של עניין, אך מציין כי בעת בחינת הבקשה החדשה יש לשים לב למידע שלכאורה מפחית מהמסוכנות הנטענת של העותר.

אציין ואדגיש כי המידע בגינו התקבלה החלטה בעבר אינו חד משמעי. אל מול מקור מידע בעל אמינו רבה שיחס למשיב מעשים או התנהגות מסוימת יש גם מקור מידע אמין אחר השולל את המיוחס לעותר. אי ודאות זאת הצדיקה את הקפאת החופשה בעבר ואולם היא מצביעה על הצורך לבחון היטב את התנהגות האסיר, בין היתר על רקע התנהגות חיובית לאורך זמן והליכי שיקום משמעותיים, ולשקול שוב, לאחר בחינה, את האפשרות להוציאו לחופשה.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב, זאת בכפוף להנחיה לבחון שוב את ענינו

של העותר ולשקול שוב את האפשרות להוציאו לחופשה, כל זאת על רקע התמונה המלאה של התנהגותו לאורךמאסר כולו, וזאת לכל המאוחר בתוך 30 ימים מהיום.

בכפוף לאמור לעיל, ומבלי שאביע עמדה בנוגע לבדיקה הצפויה בהקדם בטרם קבלת החלטה, אני מורה על דחיית העתירה.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא